

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De supportatione fraternæ infirmitatis. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

suadebis. Si diligis fratris salutem, tuam operari non omittas. Si ordinatè procedis, à te ipso inchoabis. Propriæ salutis nil antefendum est, ne tibi obiciatur: *Medice cura teipsum.* In te ^{Lusa 4.} prædisce, quid alteri dicas. Doce viuens verbum; teipsum exemplum ponas, non alterum, te neglecto. Esto bonus & fidelis, ^{Bono boni sunt ami-} & inuenies amicum fidelem. Amor Dei, amicum fidelem con- ci-
stituit: sine Deo nulla amicitia stabit.

2. Sed ubi talis qui in omnibus fideliter agit? O quàm precio-
sus talis, qui amore Dei sit plenus! Amor mundanus citò deficit,
& in necessitate vacuum relinquit. Time Deum, & iungetur tibi
amicus fidelis. Serua nomen bonum, & inuenies socium bonum.
Et cum inuenieris, vere sapienter, & dilige sicut teipsum. Multi
amici in prosperis, in aduersitate vix vnus adhærebit. Non eris
tamen desolatus, si Deum habes semper præ oculis. Si Deo non
places, non proderunt amici mortales. Si inuenieris iustum ac
Deum timentem, magis dilige quàm potentem. Sustine verbum
amici, & memento, quia homo est sicut & tu, quoniã solus De-
us est, qui non errat, & in quem peccatum non cadit.

3. Quod non vis sciri, dicito nulli. Arduum & rarum celare
verbum. Sic refer secretum, vt non erubescas, cum fuerit dete-
ctum. Qui nescit tacere, non diu seruabit amicū. Quando mul-
ta audisti & perlegisti, si hoc posses retinere, vt scires, quando
deberes loqui, & quando tacere, bene didicisses. Det Deus hoc
magnum bonum, quia verè egregium est donum, quod pauci
habent. scire loqui, quando, & quomodo, & quibus oportet.

C A P V T I V.

De supportatione fraterna infirmitatis.

1. **O**ptima doctrina, patientia in angustiis. Salutare verbum,
factum verbi. Qui implet mandatum, tremendum iudiciam
non pauebit. Confundit seipsum, qui promissum nõ seruat, nec
facit, quod dicit. Sustine patienter & longanimiter aliorum de-
fectus, quos Deus omnia videns sustinet. A multis Deus con-
temnitur, & tacet vsque ad tempus. Quæ emendare non vales,
ser bono animo tacendo, & conuertete ad Deum magis oran-
do. Siquidẽ & tu in multis deficiis: nec semper facis, quod pro-
ponis aut dicis. Pronus ad vindictam, non effugiet iram. Qui
semper vult vindicare, paucos habebit amicos. Displiceat sem-
per malum, placeat tolerantia mali.

2. Tristitiam facillè vincit, qui nil terrenum nouit amare. Ex-
terminat seminariū litis, qui abicit vitium cupiditatis. Siue di-
uitiæ siue honores excreuerint, non satiant amatores suos, sed
implicant & torquent. Desine cõcupiscere, & desines indignari.

Nil stabile sub sole: sed cuncta mutantur, & res & honores. Stabilitur nemo, nisi in solo Deo. Dilectio Dei stabile fundamentum, humilitas autem meretur hanc gratiam. Qui in Deo confidit sustinet omnia patienter. Et qui Deum pure querit, facile contentus erit. Qui se ipsum querit, se ipsum inueniet. Sentiet detrimentum, qui loqui vult ad omne verbum. Fluctuat semper animus, quamdiu consolari querit in terrenis. In Deo vera læticia cordis, extra Deum, non est pax nec requies,

CAPVT V.

De spirituali inopia, & subtractione suauitatis interna.

1. **P**aupertas gratiæ, grauior est omni paupertate naturæ, inopia spiritualis, dura afflictio est animæ. Castigatur sæpe iustus, interno solatio occultè subtracto. Eruditur tamen animus flagellis, ne de se præsumat in bonis. Nouit ergo Dominus, quid tibi sit vtilius. Sæpe obeli salutis, quod tu vehementer affectas. Est etiã sæpe pro te, quod tu æstimas tibi aduersari. Placita sibi cupit infirmus, sed medicus dat, quod illi nouit salubrius esse. Sanius iaces humi prostratus, quàm stabas intus elatus. Liberior est pauper in modicis, quàm diues in opibus multis. Nulla res prodest exteriùs, si interior gratia desit & virtus.

2. Si Deus dulcedinem suam tibi subtrahit, ne mireris: quia multis sic accidit, ne sibiipsis hanc gratiã ascribant. Iucundius est esse in tormentis & in carcere cù gratia, quàm in domo pulchra cum conscientia mala. Qui consolationem Dei est expertus, omnia fastidit, quæ mundus sensibus offert. Cum senseris te cælesti rore perfusum, totum Deo humiliter refunde. Si aridum inueneris cor tuum & obtenebratum, non cesses ad Dominum clamare pro lumine gratiæ & oleo misericordiæ, ne deficias in via recta præ labore. Dabit enim Pater cælestis spiritum bonum animæ quærenti se.

CAPVT VI.

De humili subiectione, & propria resignatione.

1. **S**I vis à malo liberari, & in bono confortari, humilia te sub Deo & propter Deum sub omni creatura. Testatur hoc sanctus Dauid, qui dicit. Humiliatus sum, & liberauit me. Non est bonum rebellare Deo, & contradicere sermonibus sanctis. Idcirco inclina aurem tuam ordinationi diuinæ humiliter, maioribus & minoribus subiectus. Humilitas pacem parit & concordiam, & nouit omne onus portare. Et homini utilior est contemptus sui, quàm fauor laudis inanis.

Psal. 114.
106.6.

4. fc.

utiliter
subtrahitur
interna
suauitas.